

De Verborgen Geschiedenis van Vers Veertig - Nummer Zesentwintig

Ezechiël Nummer Zeven

Jeff Pippenger
2026-08-12

De profetische lijn die ik aanduid als ‘het wiel van Josia’ begint met de opstand van het oude Israël, toen zij God als hun koning verwierpen in 1097 v.Chr. Van de eerste drie koningen (Saul, David en Salomo) wordt vermeld dat zij veertig jaar regeerden, van 1097 v.Chr. tot 977 v.Chr. Bij de dood van Salomo maakt de opstand van Jerobeam en de tien noordelijke stammen een einde aan de lijn van de eerste drie koningen en doet zij een lijn van koningen ontstaan in zowel het noordelijke als het zuidelijke koninkrijk.

De eerste drie koningen zijn een symbool van vele waarheden, maar een van de raderen van waarheid waarmee zij verbonden zijn, is dat van de laatste drie koningen van Juda—Jojakim, Jojachin en Zedekia—die op hun beurt Cyrus, Darius en Artaxerxes vertegenwoordigen. Cyrus, Darius en Artaxerxes vertegenwoordigen op hun beurt hun drie decreten, die zich uitstrekken van 516 v.Chr. tot 457 v.Chr.; deze vertegenwoordigen op hun beurt de drie engelen van Openbaring veertien, die respectievelijk arriveren in 1798, 19 april 1844 en 22 oktober 1844. De geschiedenis van de komst van de drie engelen van Openbaring veertien wordt tot op de letter herhaald in de verzegelingstijd van de honderd vierenveertigduizend, en identificeert aldus dat de profetische lijn die begint met de zalving van Saul tot koning haar conclusie bereikt wanneer de triomferende kerk wordt gezalfd bij de spoedig komende zondagswet. De lijn omvat het rad van koning Josia, dat terugreikt tot Jerobeams opstand van Bethel en Dan in 977 v.Chr.

Tweeëntwintig

Jerobeam bezit de symboliek van tweeëntwintig, want hij regeerde tweeëntwintig jaar, en verbindt zo zijn getuigenis met de geschiedenis die door tweeëntwintig wordt vertegenwoordigd, hetgeen een symbool is van de vereniging van de Godheid met de mensheid, zoals geïllustreerd door Daniëls marah-visioen op de tweeëntwintigste dag, en door het getal tweehonderdtwintig, waarvan het getal tweeëntwintig een tiende is.

En de dagen die Jerobeam regeerde, waren tweeëntwintig jaar; en hij ontsliep met zijn vaderen, en Nadab, zijn zoon, regeerde in zijn plaats. 1 Koningen 14:20.

De ‘verzoening’, die de vereniging van Godheid en mensheid vertegenwoordigt, is het werk van Christus dat begon op 22 oktober, ofwel de tiende maand (Gregoriaans); tien maal tweeëntwintig is tweehonderdtwintig. Jerobeam richtte vervalste altaren op te Bethel en te Dan, en is daarom een symbool van de vervalste zondagsverering in verband met de vereniging van kerk (Bethel: betekenis kerk) en staat (Dan: betekenis oordeel).

Toen bouwde Jerobeam Sichem op het gebergte van Efraïm, en hij woonde daarin; en hij trok vandaar uit en bouwde Pniël. En Jerobeam zei in zijn hart: Nu zal het koninkrijk terugkeren naar het huis van David. Indien dit volk opgaat om offers te brengen in het huis des HEEREN te Jeruzalem, dan zal het hart van dit volk zich opnieuw wenden tot hun heer, namelijk tot Rehabeam, de koning van Juda; en zij zullen mij doden en terugkeren tot Rehabeam, de koning van Juda. Daarom beraadslaagde de koning en maakte twee gouden kalveren, en zei tot hen: Het is te veel voor u om op te gaan naar Jeruzalem; zie uw goden, o Israël, die u uit het land Egypte hebben opgevoerd. En hij plaatste het ene in Bethel, en het andere zette hij in Dan. En dit werd tot zonde; want het volk ging heen om voor het ene te aanbidden, zelfs tot Dan. Ook maakte hij een huis van hoogten, en stelde priesters aan uit de geringsten van het volk, die niet uit de zonen van Levi waren. En Jerobeam stelde een feest in in de achtste maand, op de vijftiende dag van de maand, gelijk aan het feest dat in Juda was, en hij offerde op het altaar. Zo deed hij in Bethel, offerend aan de kalveren die hij gemaakt had; en hij stelde in Bethel de priesters van de hoogten aan die hij gemaakt had. Zo offerde hij op het altaar dat hij in Bethel gemaakt had, op de vijftiende dag van de achtste maand, namelijk in de maand die hij uit zijn eigen hart bedacht had; en hij stelde een feest in voor de kinderen van Israël; en hij offerde op het altaar en ontstak reukwerk. 1 Koningen 12:25–33.

In de grondvestende geschiedenis van de tien noordelijke stammen was er een opstand die voorafgebeeld was door Israëls verwerping van God als koning, en ook door de opstand van Aäron en het gouden kalf. Aärons opstand vond plaats in de grondvestende geschiedenis van het oude Israël en die van Jerobeam in de grondvestende geschiedenis van de tien noordelijke stammen. “Regel op regel” vertegenwoordigt Aäron als hogepriester de kerk en Jerobeam als koning de staat. Die twee grondvestende opstanden vormen een lijn die ook de grondvestende opstand van het volk van Israël omvat in hun verlangen naar een menselijke koning.

490

Er zijn drie perioden van vierhonderdnegentig jaar in de gewijde geschiedenis die in het boek Ezechiël wordt voorgesteld, en de ene hield verband met de koningen, de andere met het heiligdom en de andere met de schare. Die drie perioden stemmen overeen met de opstand van Aäron (het heiligdom), Saul (de schare) en Jerobeam (de koning). Van de drie symbolen van profeet, priester en koning is het koning Saul die wordt aangeduid als profeterend, en Aäron was de priester, en Jerobeam was de koning.

En het geschiedde, toen allen die hem van vroeger kenden zagen dat, zie, hij profeteerde te midden van de profeten, dat het volk tot elkaar zei: Wat is dit dat de zoon van Kis overkomen is? Is Saul ook onder de profeten? En iemand uit diezelfde plaats antwoordde en zei: Maar wie is hun vader? Daarom werd het tot een spreekwoord: Is Saul ook onder de profeten? 1 Samuel 10:11, 12.

De triomferende kerk bestaat uit een dertigjarige profeet, een dertigjarige priester en een dertigjarige koning, vertegenwoordigd door Ezechiël, die begon in het dertigste jaar, Jozef, die zijn dienst begon in het dertigste jaar, en koning David, die in zijn dertigste jaar begon te regeren. De triomferende kerk wordt in de laatste acht hoofdstukken van het boek Ezechiël voorgesteld als de

tempel die de aarde vervult, en de triomferende kerk is Filadelfia, die de achtste kerk is, welke uit de zeven is.

De profetische lijn van Josia, die begon in 977 v.Chr., eindigt bij de spoedig komende zondagswet. De reiniging en verzegeling van de honderd vierenveertigduizend, die op 31 december 2023 begon, ving aan toen Michaël neerdaalde om de twee getuigen van Openbaring elf op te wekken. 2023 kwam tweeëntwintig jaar na 11 september 2001, evenals de Alien and Sedition Acts van 1798 tweeëntwintig jaar na de Declaration of Independence in 1776 komen. Jerobeams regering van tweeëntwintig jaar begon in 977 v.Chr., toen de profetie van Josia werd verkondigd. In die tijd confronteerde de ongehoorzame profeet van 1 Koningen hoofdstuk dertien Jerobeams afvalligheid, zoals Mozes Aärons afvalligheid confronteerde en Samuël de menigte confronteerde die een koning begeerde. Die confrontaties tegen fundamentele afvalligheden, vertegenwoordigd door de boodschap van de ongehoorzame profeet, Mozes en Samuël, vertegenwoordigen de luide roep van de derde engel bij de zondagswet. Het is de waarschuwingsboodschap die door de banier wordt verkondigd, welke in de geschiedenis van Jerobeam wordt voorgesteld als de voorspelling van Josia, vergezeld van een „teken”.

En zie, er kwam een man Gods uit Juda, door het woord des Heren, naar Bethel; en Jerobeam stond bij het altaar om reukwerk te ontsteken. En hij riep tegen het altaar, in het woord des Heren, en zei: O altaar, altaar, zo zegt de Here: Zie, een kind zal geboren worden aan het huis van David, Josia van naam; en op u zal hij de priesters der hoogten offeren, die op u reukwerk ontsteken, en mensenbeenderen zullen op u verbrand worden. En hij gaf op diezelfde dag een teken en zei: Dit is het teken dat de Here gesproken heeft: Zie, het altaar zal gespleten worden, en de as die daarop is, zal uitgestort worden. En het geschiedde, toen koning Jerobeam het woord hoorde van de man Gods, die tegen het altaar te Bethel geroepen had, dat hij zijn hand van het altaar uitstak en zei: Grijpt hem! En zijn hand, die hij tegen hem uitgestoken had, verdorde, zodat hij die niet weer naar zich toe kon trekken.

Ook het altaar werd gescheurd, en de as werd van het altaar uitgestort, overeenkomstig het teken dat de man Gods gegeven had door het woord des HEEREN. Toen antwoordde de koning en zei tot de man Gods: Smeek toch het aangezicht van de HEERE, uw God, en bid voor mij, dat mijn hand mij weder hersteld worde. En de man Gods smeekte de HEERE, en de hand van de koning werd hem weder hersteld en werd zoals zij tevoren geweest was. En de koning zei tot de man Gods: Kom met mij naar huis en verkwik u, en ik zal u een geschenk geven. Maar de man Gods zei tot de koning: Al zoudt gij mij de helft van uw huis geven, ik zou niet met u meegaan, noch in deze plaats brood eten of water drinken. Want zo is mij bevolen door het woord des HEEREN, dat zei: Eet geen brood, drink geen water, en keer niet terug langs dezelfde weg waarlangs gij gekomen zijt. Zo ging hij langs een andere weg en keerde niet terug langs de weg waarlangs hij naar Bethel gekomen was. 1 Koningen 13:1–10.

De weigering van de profeet om met Jerobeam te eten, ondanks het aanbod van „de helft van uw huis”, komt overeen met Herodes’ belofte aan Salome van de helft van zijn koninkrijk.

En toen er een gelegen dag gekomen was, dat Herodes op zijn verjaardag een maaltijd aanrichtte voor zijn groten, oversten over duizend en de voornaamsten van Galilea; en toen de

dochter van de genoemde Herodias binnenkwam, danste en Herodes behaagde, evenals hen die met hem aanlagen, zei de koning tot het meisje: Vraag mij wat gij maar wilt, en ik zal het u geven. En hij zwoer haar: Wat gij mij ook zult vragen, ik zal het u geven, tot de helft van mijn koninkrijk. En zij ging naar buiten en zei tot haar moeder: Wat zal ik vragen? En zij zei: Het hoofd van Johannes de Doper. Markus 6:21–24.

Herodes' belofte van de helft van zijn koninkrijk vond plaats op zijn verjaardag. Herodes is een symbool van Rome, en de tien koningen van Openbaring zeventien worden voorgesteld door de tienvoudige verdeling van Rome in Daniël hoofdstuk zeven, en door de tien tenen van hoofdstuk twee. Zijn verjaardag wordt gemarkeerd wanneer het zesde koninkrijk bij de zondagswet wordt vervangen door het zevende koninkrijk, en in deze zin is het de verjaardag van de Verenigde Naties als het zevende koninkrijk van de Bijbelse profetie. Bij de spoedig komende zondagswet stemmen de tien koningen, voorgesteld door Jerobeams tien noordelijke stammen, ermee in hun koninkrijk voor één uur aan het beest te geven in Openbaring 'zeventien'.

Want God heeft in hun harten gegeven zijn wil te volbrengen, eensgezind te zijn en hun koninkrijk aan het beest te geven, totdat de woorden van God vervuld zullen zijn. Openbaring 17:17.

Voordat wij Ezechiël's profetie van hoofdstuk vier behandelen, zullen wij de 'dertien' maal aanwijzen waarop Ezechiël rechtstreeks een datum vermeldt. Die dertien wegwijzers vallen in het algemeen uiteen tussen de wereld en Gods volk. De wereld, vertegenwoordigd door Egypte, wordt zesmaal met een rechtstreekse datum aangeduid, en Tyrus wordt eenmaal aangesproken, terwijl Jeruzalem de overige zesmaal het onderwerp is. Het boek begint in 592 v.Chr., het dertigste jaar van de zeventiende Jubelcyclus, en vers één van hoofdstuk veertig van Ezechiël duidt 22 oktober 573 v.Chr. aan als het einde van de cyclus. De Jubelcyclus vertegenwoordigt de verzegelingstijd van de honderdvierenveertigduizend vanaf 11 september tot aan de spoedig komende zondagswet, die op haar beurt wordt voorgesteld in een fractal van diezelfde geschiedenis vanaf 31 december 2023 tot aan de spoedig komende zondagswet. Beide perioden werden getypeerd door 11 augustus 1840 tot 22 oktober 1844.

Op 11 augustus 1840 daalde niemand minder dan Jezus Christus neer als de machtige engel van Openbaring tien, die een boekje bracht dat Gods volk moest nemen en opeten. Dezelfde engel daalde opnieuw neer op 9/11 om het begin van de verzegelingstijd te markeren. Dezelfde engel daalde neer op 31 december 2023 om de twee getuigen op te wekken die gedood waren op de straat van die grote stad, Sodom en Egypte, waar ook de Heere gekruisigd werd. Die nederdaling markeerde de afsluitende periode van de verzegelingstijd. Binnen de fractale periode van 31 december 2023 tot aan de zondagswet wordt aan Ezechiël, de priester, een visioen van de tempel in de hemel gegeven. In die tijd wordt hij stom gemaakt en spreekt hij alleen wanneer God hem beveelt dit te doen. Zijn toestand duurt voort tot aan de spoedig komende zondagswet, voorgesteld door de verwoesting van Jeruzalem.

Zoals bij Johannes wordt ook Ezechiël bevolen het boek te nemen dat in de hand was van de nederdalende engel in Openbaring tien, en wordt hem eveneens gezegd het boek van klacht, rouw en wee te eten.

Maar gij, mensankind, hoor wat Ik tot u spreek; wees niet weerspanning zoals dat weerspanninge huis; open uw mond en eet wat Ik u geef. En toen ik zag, zie, een hand werd naar mij uitgestrekt; en zie, daarin was een boekrol; en hij spreidde die voor mij uit; en zij was van binnen en van buiten beschreven; en daarin waren klaagliederen, zuchten en wee geschreven. Ezechiël 2:8–10.

De boodschap wordt voorgesteld als een drievoudige boodschap en typeert aldus de boodschap van de drie engelen van Openbaring veertien. Zij is derhalve de verzegelingsboodschap van de derde engel, die hen binnen Jeruzalem verzegelt die klagen en weeklagen over de zonde van de kerk en van het land, zoals voorgesteld in hoofdstuk negen van Ezechiël en hoofdstuk zeven van Openbaring.

En de heerlijkheid van de God van Israël verhief Zich van boven de cherub, waarop Zij rustte, naar de drempel van het huis. En Hij riep tot de man die met linnen bekleed was, die de schrijversinktpot aan zijn zijde had; en de HEERE zei tot hem: Trek dwars door het midden van de stad, dwars door het midden van Jeruzalem, en zet een teken op de voorhoofden van de mannen die zuchten en die kermen over al de gruwelen die in haar midden bedreven worden. Ezechiël 9:3, 4.

Zij die het zegel ontvangen, treuren over de zonden van de kerk en de zonden van het land, en Ezechiëls getuigenis is verweven met de geschiedenis van Jeruzalem en Egypte, symbolen van de kerk en de wereld.

“Het zuurdeeg van de godsvrucht heeft zijn kracht niet geheel verloren. In de tijd waarin het gevaar en de neerslachtigheid van de gemeente het grootst zijn, zal het kleine gezelschap dat in het licht staat, zuchten en kermen over de gruwelen die in het land worden bedreven. Maar in het bijzonder zullen hun gebeden opstijgen ten behoeve van de gemeente, omdat haar leden handelen naar de wijze van de wereld. ...”

“Het bevel luidt: ‘Trek dwars door het midden van de stad, dwars door het midden van Jeruzalem, en zet een teken op de voorhoofden van de mannen die zuchten en kermen over al de gruwelen die in haar midden bedreven worden.’ Deze zuchtende, kermende mensen hadden de woorden des levens verkondigd; zij hadden bestraft, raad gegeven en gesmeekt. Sommigen die God onteerd hadden, kwamen tot berouw en verootmoedigden hun hart voor Hem. Maar de heerlijkheid des Heren was van Israël geweken; hoewel velen nog altijd de vormen van godsdienst bleven handhaven, ontbraken Zijn kracht en tegenwoordigheid.” Testimonies, deel 5, 209, 210.

In de context van het boek Klaagliederen, waarin weeklacht en wee de drie engelen van Openbaring veertien typeren, vormen de klaagliederen en de rouw de eerste en de tweede engel, en de derde is de boodschap van wee, een symbool van de oostenwind die in bedwang wordt gehouden door de vier weerhoudende engelen van Openbaring zeven.

Egypte

In het boek Ezechiël worden dertien data genoemd. De eerste van de reeks data met betrekking tot Egypte is Ezechiël 29:1, en die verwees naar 587 v.Chr.

In het tiende jaar, in de tiende maand, op de twaalfde dag van de maand, kwam het woord des HEEREN tot mij, zeggende: Mensenkind, richt uw aangezicht tegen Farao, de koning van Egypte, en profeteer tegen hem en tegen geheel Egypte. Spreek en zeg: Zo zegt de Heere HEERE: Zie, Ik zál u, Farao, koning van Egypte, de grote draak die midden in zijn rivieren ligt, die gezegd heeft: Mijn rivier is van mij, en ik heb haar voor mijzelf gemaakt. Ezechiël 29:1–3.

587 v.Chr. is het jaar van het beleg, dat anderhalf jaar vóór de verwoesting van Jeruzalem begon. In die tijd verkondigt Ezechiël dat God Egypte zou omverwerpen, en dat die omverwerping Gods volk hun dwaasheid zou doen inzien omdat zij op de draak van Egypte hadden vertrouwd. Tegen het einde van het hoofdstuk wordt uitgesproken dat Egypte aan Babylon zou worden gegeven, waarmee wordt aangeduid wanneer de tien koningen hun zevende koninkrijk van de Bijbelse profetie geven aan het moderne Babylon—het achtste koninkrijk dat uit de zeven is. Die profetie werd ‘zeventien’ jaar later vervuld, in 571 v.Chr., zoals aan het einde van het hoofdstuk wordt uiteengezet. Hoofdstuk 29 bevat daarom de eerste en de laatste datering die met Egypte verbonden is.

En het geschiedde in het zevenentwintigste jaar, in de eerste maand, op de eerste dag van de maand, dat het woord des Heren tot mij kwam, zeggende: Mensenkind, Nebukadrezar, de koning van Babel, heeft zijn leger een zware dienst doen verrichten tegen Tyrus; ieder hoofd werd kaal, en iedere schouder werd open geschuurd; toch had hij geen loon, noch zijn leger, van Tyrus, voor de dienst die hij daartegen verricht had. Daarom, zo zegt de Heere Heere: Zie, Ik zal het land Egypte aan Nebukadrezar, de koning van Babel, geven; en hij zal zijn menigte wegnemen, en zijn buit roven, en zijn prooi bemachtigen; en het zal het loon voor zijn leger zijn. Ik heb hem het land Egypte gegeven voor zijn arbeid waarmee hij daartegen gediend heeft, omdat zij voor Mij gewerkt hebben, spreekt de Heere Heere. Te dien dage zal Ik de hoorn van het huis Israëls doen uitspruiten, en Ik zal u opening des monds geven in hun midden; en zij zullen weten dat Ik de Heere ben. Ezechiël 29:17–21.

Het twintigste jaar, in de eerste maand, op de eerste dag van vers zeventien, vertegenwoordigt de laatste datum van de dertien data in Ezechiël, en het is de enige datum die na 22 oktober 573 v.Chr. valt. Zij vertegenwoordigt het moment waarop de koning van het noorden in Daniël elf, verzen tweeënveertig en drieënveertig, Egypte gegeven wordt, evenals het punt waarop de tien koningen hun zevende koninkrijk geven aan het achtste koninkrijk dat uit de zeven is. Zij wordt vervuld wanneer de „hoorn van het huis van Israël” uitspruit. In Jesaja bot Israël uit op de dag van de oostenwind.

Hij zal doen dat zij die uit Jakob voortkomen, wortel schieten; Israël zal bloeien en uitbotten, en de oppervlakte der wereld met vrucht vervullen. Jesaja 27:8.

Wanneer Ezechiël 29:17 in vervulling gaat, en de draak van Egypte bij de spoedig komende zondagswet aan het pauselijke beest wordt overgegeven, zal de late regen zonder mate over Israël

worden uitgestort. Die regen begon op 11 september als een besprenkeling, zoals werd voorgesteld door Christus die op Zijn discipelen blies nadat Hij tot de aarde was neergedaald, nadat Hij na Zijn opstanding was opgevaren naar Zijn Vader.

„De handeling van Christus, waarbij Hij over zijn discipelen de Heilige Geest blies en hun zijn vrede meedeelde, was als enkele druppels vóór de overvloedige regen die op de Pinksterdag gegeven zou worden.” Spirit of Prophecy, deel 3, 243.

Ezechiëls voorspelling van de val van Egypte werd verkondigd in 587 v.Chr., het jaar van het beleg, en ‘zeventien’ jaar later werd de voorspelling vervuld. Zij wordt vervuld in de periode die door het getal ‘zeventien’ wordt voorgesteld, en vertegenwoordigt aldus de verborgen geschiedenis van vers veertig van Daniël elf. Zij moet vervuld worden gedurende de verzegelingstijd van de honderdvierenveertigduizend, die in hoofdstuk negen van Ezechiël wordt uitgebeeld. In de verzegelingstijd wordt de late regen uitgestort, eerst als een besprenging op 9/11 en vervolgens als een volledige uitstorting bij de zondagswet. Zij wordt volgens Jesaja vervuld op de “dag van de oostenwind”, en de islam is de oostenwind, en de islam is het derde “wee”. De boodschap die Ezechiël moest eten was een drievoudige boodschap, waarvan het derde deel de boodschap van wee was.

Ezechiëls dertien gedateerde boodschappen werden gegeven in samenhang met Jeruzalem, Egypte en Tyrus. Zij hadden alle betrekking op opstandigheid, zoals voorgesteld door het getal „dertien”.

In het volgende artikel zullen wij de datering van Ezechiël verder behandelen.